

ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΙ ΤΑ ΑΝΑΠΟΔΑ ΤΟΥ ΚΟΡΟΝΟΪΟΥ.

του Ἀρχιμανδρίτου Ἰωαννικίου. Καθηγουμένου της Ἱ.Μονῆς Μεταμορφώσεως
Σοχοῦ Λαγκαδά.

Εἶναι γεγονός ὅτι πολλές φορές ἀπό τό πικρό βγαίνει γλυκό. Πολλές φορές “οὐδέν κακόν ἀμιγές καλού,,. Μιά δοκιμασία, μία συμφορά, μία ἀσθένεια μπορεῖ νά φέρει κάποια ἀνυποψίαστα καλά.

Τό πρῶτο καί τό σπουδαιότερο καλό, ἡ πρώτη καί ἡ σπουδαιότερη ὠφέλεια εἶναι ἡ αἴσθησις καί συναίσθησις τῆς μετανοίας. Ἡ συναίσθησις καί ἡ ψυχοσωματική αἴσθησις τῆς μετανοίας ἔρχεται ἀπόλυτα φυσική ὅταν ὅλοι μας περνᾶμε ἓνα πειρασμό, μία δοκιμασία, μία ἀρρώστεια. Πόσοι ἀδελφοί μας ἐγνώρισαν τόν Θεό, μετενόησαν, ἄλλαξαν ζωή, βρῆκαν τό “φῶς τό Ἀληθινόν ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τόν κόσμον,, ὅταν ἔπεσαν ἀπό μία βαριά ἀσθένεια στό κρεβάτι. Πόσοι ἄθεοι ὅταν ἀρρώστησαν, ὅταν δοκιμάσθηκαν, μετενόησαν γιά τήν μεγάλη τους ἀποστασία καί ἀθεΐα καί ἔγιναν πιστοί, ἀληθινοί, συνειδητοί, αὐθεντικοί Χριστιανοί.

Ὅταν εἴμαστε ὑγιεῖς ὅταν ὅλα πάνε ὁμορφα ὅπως τά θέλουμε. Φουντώνει μέσα μας ὁ ἐγωϊσμός. Μάλιστα τότε κάνουμε καί τόν σπουδαῖο, τόν ρήτορα, τόν πολύξερο ἢ καί τόν ἄθεο. Ὅταν ὁμως μάς προσβάλλει μία ἀσθένεια ἓνας καρκίνος, ἢ ἓνας κορονοϊός, τότε κατεβάζουμε τό κεφάλι. Βλέπουμε τήν ἀδυναμία μας. Τρέχουμε πρὸς τόν Θεό καί πρὸς τήν Ἐκκλησία. Τότε πέφτει, συντρίβεται ὁ ἐγωϊσμός. Καί αὐτό

είναι τό μεγαλύτερο δῶρο τοῦ Θεοῦ ὁ ἐμᾶς. Ἡ συντριβή τῆς ὑπερήφανης καρδιάς μας, ἡ εὐλογημένη, ἡ ἁγία ταπείνωση.

Ἡ σύμπτυξη αὐτή πού ἐπέβαλε ἡ παγκόσμια πανδημία τοῦ κορονοϊοῦ φέρνει μιά σύμπτυξη ἐσωτερική. Μιά φροντίδα ἀξιόλογη φέρνει τήν ψυχή μας, πρὸς τόν ἔσω ἄνθρωπο, τόν ἀληθινό ἄνθρωπο.

Μπορεῖ νά γίνει μιά θαυμάσια ἀφορμή γιά μιά ἐπιστροφή στόν ἑαυτό μας καί στήν οἰκογένεια μας, μέσα στό κλίμα τῆς ἡσυχίας. Δίνει ἕνα χαρακτηριστικό γνώρισμα τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου καί τῆς σύγχρονης κοινωνίας σέ παγκόσμιο ἐπίπεδο, πού εἶναι ἡ βιασύνη, ἡ ἀγχώδης ἐργασία, ἡ νευρικότης, τό ἄγχος γιά δουλειά, γιά ἐπιχειρήσεις, δίψα γιά χρῆμα καί ὀλικά ἀγαθά.

Διαπιστώνουμε δηλαδή γιά ἄλλη μιά φορά ὅτι προκρίνεται ἡ ὑγεία ἀπό τήν ὕλη, τό χρῆμα, τήν διασκέδαση, τό ξέφρενο κυνήγημα τῆς γλυκειᾶς ζωῆς (κατ' εὐφημισμὸν).

Ἐλάχιστη ἐπικοινωνία μεταξύ συζύγων. Πόσοι λίγοι γονεῖς παίζουν μέ τά παιδιά τους, ἀφιερώνουν χρόνο στήν οἰκογένεια. Γιά πολλούς τό σπίτι εἶχε καταστήσει ξενοδοχεῖο. Ἡ ἐνασχόληση τῶν γονέων μέ τά παιδιά τους ἐλλιπής, μηδαμινή. Ἔτσι τό σύνθημα “μείνετε στό σπίτι,, εἶναι ἕνα εὐεργετικό σύνθημα. Ὅχι στό ξενύχτι. Ὅχι στό σκότωμα τῆς ὥρας στόν τζόγο, στό καζίνο, στό ποτό κ.λ.π.

Μέσα στήν οἰκογενειακή φωλιὰ τοῦ σπιτιοῦ μπορεῖ ἡ ψυχὴ νά ἀπολαύσει τά πνευματικά ἀγαθά τῆς ἡσυχίας ἢ ἡσυχαστικῆς ζωῆς. Τήν γαλήνη, τήν εἰρήνη, τήν χαρά, τήν μελέτη τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, τήν προσευχή.

Μοῦ εἶπαν γιά μιά πολύτεκνη οἰκογένεια ὅτι τό βράδυ πρὶν ἀναπαυθοῦν ὅλοι κλίνουν τά φῶτα, ἀνάβουν τό καντηλάκι, γονατίζουν, ὅλοι, πατέρας, μάνα, παιδιά καί προσεύχονται καί ψάλλουν γιά 5-10 λεπτά. Τί μεγαλείο! Τί εὐτυχία, Θεέ μου.

Ἄλλοι θά μποροῦσαν νά πᾶνε στά εὐλογημένα καί προδωμένα χωριά μας. Νά ἡσυχάζουν ἀπό τή βοή, ἀπό τό ἄγχος τῆς πόλης. Νά ἐργασθοῦν στό χωραφάκι τους, νά σκάψουν τόν κῆπο τους. Νά ζήσουν μέσα στή φύση.

Ὅλοι ἔχουμε ἀνάγκη ἀπό τήν εὐλογημένη ἡσυχία. “Ἡσυχία ἀρχὴ καθάρσεως τῆς ψυχῆς,, λέει ὁ Μ. Βασίλειος. Καί αὐτή τήν περίοδο μή χάσουμε τό τέστ πού μᾶς ὀδηγεῖ στήν αὐτογνωσία τοῦ ἀγνώστου ἐσωτερικοῦ μας κόσμου, στή κάθαρση ἀπό τά πάθη μας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπέμβαση τῆς Πολιτείας στὸν ἐκκλησιασμό καὶ στή Θεία Λειτουργία σεβόμεθα μὲν τίς προφυλάξεις γιὰ τὴν πανδημία, ἀλλὰ νὰ μάθει νὰ σέβεται καὶ ἡ Πολιτεία τὰ ἅγια Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας. “Πειθαρχεῖν δὴ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις,,,. Μήπως δὲν πέρασαν στὴν Ἱστορία ἐπιδημίες, λοιμοί, ἀσθένειες καὶ τὸ Μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας ὑπῆρξε φάρμακο, τὸ μοναδικό φάρμακο, πού εἶναι Σῶμα καὶ Αἷμα Χριστοῦ; Καιρός νὰ κάνωμε κι αὐτὴ τὴν ὁμολογία πίστεως, ὃ ἓνα πνεῦμα Ὁρθολογισμοῦ, ἀπιστίας, ὀλιγοπιστίας καὶ ἐκκοσμίκευσης πού ἦρθε ἀπὸ τὴν ἄθρη Εὐρώπη καὶ ἐπηρεάζει τὴν ἀγία μας Ἑλληνορθόδοξη Παράδοση. Ἡ Ἱστορία τῆς Πατρίδας μας γράφει πὼς ὅταν εἶχαμε ἐπιδημίες, λοιμούς, θεομηνίες, ἀνομβρίες, κανένας δὲν ἔμενε στό σπίτι του. Ὅλοι στὴν Ἐκκλησία, στή λιτανεία, στίς εὐχές καὶ προσευχές ὃ Ἐκεῖνον πού «ἐπιβλέπει τὴν γῆν καὶ τὴν κάνει νὰ τρέμει». Σ Ἐκεῖνον πού εἶναι ὁ Ἰατρός ψυχῶν καὶ σωμάτων. Σ Ἐκεῖνον πού χωρὶς τὴν προσταγή του τίποτε δὲν γίνεται.

Ἄς γονατίσουμε, ἀδελφοί, καὶ ἄς ποῦμε:

Παναγία Θεοτόκε τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου μὴ ἐγκαταλίπεις με, ἀνθρωπίνη προστασία μὴ καταπιστεύσης με (ἀπορίψης), ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ (βοήθησέ με) καὶ ἐλέησόν με.

Πηγή : <http://anastasiosk.blogspot.com/>